

Патријарх Порфирије у цркви под Горицом: Благодарећи вашој љубави овај тренутак је вечност

Патријарх српски г. Порфирије у Храму Светог Георгија под Горицом

У оквиру своје посјете Подгорици, Његова светост Патријарх српски г. Порфирије, у недјељу у вечерњим сатима, 15. октобра, посјетио је и древни Храм Светога великомученика Георгија. У пратњи Његове светости био је Митрополит црногорско приморски г. Јоаникије и Митрополит Крфски, г. Нектарије и више архијереја и свештеника наше Српске православне цркве.

Свештенослужитељи ове светиње окружени дјецом, полазницима Школе вјеронауке Свети Ђорђе и мноштвом вјерног народа, дочекали су Његову светост усклицима – Благословен који долази у Име Господње, праћени бројним вјерним народом који је испуњавао порту подгоричког храма.

Током доласка Његове светости у овај свети храм свечане црквене химне и пјесме пјевао је хор Свети Сава, предвођен хоровађом, Снежаном Поповић.

Ријечима топле добродошлице Његову светост Патријарха српског г. Порфирија, дочеко је старешина ове древне светиње протојереј Мирчета Шљиванчанин.

„Ваша светости, Ваша преосвештенства, часни оци, драга браћо и сестре и дјецо,

Представља изузетну радост и незаслужену част да у име наше црквене заједнице, благочестивих свештеника и ђакона, нашег вјерног народа, дјеце са вјеронауке, црквењака и трудбеника овога светог храма, поздравимо најсветијег Патријарха нашега г. Порфирија; рећи ћемо да су наша срца радосна што смо данас, незаслужено дочекали да Његова светост посјети и овај древни храм.

Овај древни храм, Ваша светости је старо огњиште вјере, овде под брдом Горица по коме наш град носи име. Огњиште вјере, које свједочи да су на темељима овога града, хришћанска вјера и црквени живот.

Ви сте неколико пута поменули Св. Симеона Мироточивог, а овај храм је толико стар да памти његову колијевку; сво врјеме од тада та вјера се није гасила – некада је тињала, некада је јаче горела, али се никада није угасила и дошла је и до наших дана; па би са смјелошћу могли рећи да су се са овога огњишта разгорели пламенови и у другим храмовима, као и у овом величанственоме у коме сте данас служили – Васкрсења Христовога, а онда од њега и овај који сте данас утемељили.

Да можемо кроз Вашу посјету данас закључити да је наша вјера и стара и нова и да има будућност – и да нас све будућност чека.

Од свега Вам срца благодаримо што сте нас благословили, оvdје при овом храму; овај храм који је саздан на гробовима и мученика и страдалника угледних Подгоричана, а и оног народа који је био спреман да живот свој да за Христа; од тих древних времена па све до времена оних страдалника који су страдали у бомбардовању Подгорице 1944. године 5. маја, када је око 600 грађана Подгорице страдало, а град скоро цијели разрушен. Подгорица је један од градова у Европи који је највише бомбардован, чак 80 пута.

Овај древни храм, Ваша светости, био је и школа – па није ни чудо што наша Гимназија коју сте данас утемељили креће својим првим корацима, поред овога светога храма; а обзиром да сте Ви већи део свога живота провели у монашком општежићу и као игуман, да знате да је овдје био и манастир.

Дакле све то што сам кратко набројао говори о важности и величини овога храма, иако, физички врло мали, али духовно са својом богатом историјом, црквеним животом, културом и архитектуром – свједочи да смо Христови људи, да је овдје живио и да живи Христов народ – да је овдје жива вјера, као што је била некада, тако је хвала Богу, и сада све живља.

Захваљујући вашим благословима, молитвама и очинским порукама – још једном благодарим од срца и Вама и нашем Митрополиту Јоаникију, који је благословио да овдје вечерас дођете, као и Митрополиту Нектарију и свим нашим отачаственим драгим архијерејима, од срца благодаримо и молимо да нас имате у молитвама, и овај наш свети храм, и немојте нас заборављати, а ми се Вас свагда сјећамо, као онога који сједи на престолу оца нашег Саве! Хвала Вам и благословите. Ис пола ети деспота!”

Потом се бираним ријечима љубави окупљенима обратио Његова светост Патријарх српски, г. Порфирије.

„Високопреосвећени, драги брате, браћо архијереји,

Дозволите ми да заблагодарим оцу Мирчети на заиста топлим братским речима, не само добродошлице него истинске у Христу, љубави!

Радујем се што наша дводневна посета, овога пута, свој последњи корак чини овде у овом храму, посвећеном Светом Георгију, али пре свега у храму, који је како Ви оче рекосте, храм који памти колевку Св. Симеона Мироточивог.

Његова колевка, јесте и наша духовна колевка, јер из његовог благословеног корена изникла је и наша Црква и наш народ, који се уобличио у Христов народ, а то значи у народ који није затворен у себе, самозаљубљен, већ народ који воли Христа, труди се да служи Христу, а самим тим кроз Христа постаје отворен и за прошлост и за будућност, а што је још важније, поред хоризонтале, отворен је за вечност.

Уобличен, да управо кроз храм Божији, кроз богослужење, молитву, кроз Христа – он бива прибројан изабраном народу Божијем који јесте Једна Света, Саборна и Апостолска Црква у којој нема Грка и Јеврејина; у којој нема

никаких поларизација, никаквих супротстављања, већ постоји јединство у различитости, зато што постоји једна, јединствена копча која се зове – Господ наш Исус Христос.

Посебно ме, додатно радује што је овде са нама присутно и мноштво деце и онај број младих људи који су уписали Православну гимназију, заправо пионери, заправо они који чине први корак у постојању једне просветне установе, која носи име Светога Саве.

А то име, само по себи, довољно је да онај који, макар издалека познаје лик и дело Светога Саве, разуме и каква је то школа; то је, разуме се, школа која ће давати сва могућа неопходна и прописана знања која су важна за конкретан и практичан живот; али, будући да је гимназија која и има име Светога Саве, сама по себи показује да та и таква знања спољашња, неће бити довољна и нису једино што ће се предавати у овој школи.

За разлику од многих школа, ова школа (и молим се за то да буде што успешнија у томе) ће развијати и знања, али и врлину. Знање је само по себи добро, али није гаранција да знање по себи може и хоће увек да буде употребљено у афирмисање човека, достојанства људског и достојанства људске заједнице.

Толико примера у историји рода људског имамо, који доказују и показују да оно што је плод науке, уместо да је било на корист људи, постао је бумеранг који се враћао људима и разбијао им главе.

А тамо где, на почетку и на крају, у школи имамо и васпитање и образовање, (а врлина стоји на почетку и на крају) јесте гаранција да ће сва знања која се у овој школи буду давала (у складу са даровима и талентима оних који гимназију буду похађали), бити заиста на корист, и онима који школу уче, а и заједници, који буду излазили из ове школе, учествовати и доприносити да она расте, живи у хармонији, живи у добру.

Хвала, драгом Митрополиту на братској љубави, мало је рећи гостопримству, него на свему што је учинио да заиста овај наш кратки боравак, временски, буде у својој суштини и у својој дубини исечак вечности; дакле, овај кратки тренутак, благодарећи љубави Митрополита и свих вас је тренутак који је постао вечност, који нема ни почетак ни крај.

Имаћемо вас увек у својим молитвама, имали смо и имамо, а исто тако молимо и вас да и ви нас имате у својим молитвама, без обзира одакле долазили, јер сви смо једно Тело, једна Црква Христова – нека Бог да благослов свој, мир и

љубав, и да да свој мир читавом свету јер то је нешто што је најпотребније. Живели, нека Господ све благослови!“

Потом се Његова светост, у пратњи Митрополита црногорско-приморског и свештенства храма под Горицом, упутио у просторије православне Гимназије Свети Сава, где је дочекан од стране директора Гимназије, г. Југослава Благојевића, професора и ученика.

Његова светост је благословио сваког ученика, и наставно особље, подијеливши им иконице првог Српског просветитеља и учитеља Светога оца Саве.

Затим су се високи гости уписали у Летопис школе Свети Сава. Том приликом Његова светост уручио је Православној гимназији дар, предавши директору, г.Југославу Благојевићу икону светитеља Саве у позлати.

Високим гостима, речима добродошлице, обратио се директор Гимназије, г. Југослав Благојевић, заблагодаривши Патријарху на посјети и благослову који доноси, првога учитеља и просветитеља Српског Светога оца Саве.

„Ово је за нас дан који створи Господ у коме се радујемо и веселимо од срца зато што осјећамо да је ово историјски дан, историјски догађај за нашу школу као и за цијелокупно црногорско образовање.

Освештавање темеља Цркве Светога Саве донеће ону клицу из које ће проклијати право образовање, које ће довести до препорода црногорског образовања.

До недавно је било незамисливо да у учионици у средњој школи у Црној Гори стојимо испод иконе Светога Саве. Данас имамо ту част – да заједно са нама са том иконом стоје Патријарх српски, Митрополит црногорско-приморски, као и остали вјерни народ.

Надамо се и сигурни смо у то, да ће ова Ваша посјета допринијети да што прије стигнемо до циља који смо зацртали, а то је да ова школа постане елитна школа, да из ње излазе ђаци са најбољим образовањем, који ће успјешно завршавати факултете и у региону и шире.

Ја Вам се још једном захваљујем и молимо Вас да у вашим молитвама поменете наше ученике и нашу школу!“

Захваљујући на топлим ријечима добродошлице, Патријарх српски Порфирије је подвукао да више од жеље да буду успјешни у стицању знања, и стицању

врлина – не би имао шта да каже осим да их Господ све благослови уз жељу да се што пре нађемо у новом простору, у Гимназији, уз жељу, да следеће године, не буде само једно одељење, већ капацитета за још понеко одељење.

Свечани пријем Патријарха српског, и осталих високих гостију настављен је добродошлицом у Светогеоргијевском дому, Црквене општине подгоричке, у коме је радост увеличана програмом који су извели полазници Школе вјеронауке Свети Ђорђе, коју води протиница Надица Радовић.

Добродошлицу Патријарху српском у Светогеоргијевском дому пожељели су предсједници црквених одбора Цетиња и Подгорице, г. Рајко Радусиновић и г. Радош – Лоло Кастратовић.

„Част ми је да Његову светост Патријарха српског Порфирија поздравим у име Црквене општине; јуче смо му на аеродрому пожељели добродошлицу с разлогом што је дошао да учествује у обиљежавању десетогодишњице од освећења Храма Христовог Васкрсења, а и да нам освешта темеље цркве и гимназије која је кренула у изградњу.

Вашим боравком овдје уљепшали сте нам и нашу прославу, Вашим благословима сте нам дали снаге да изнесемо овај наш подухват до краја. Ја се у Бога надам да ће бити прилике да Вас позовемо на освећење још понеког храма којег испред Црквене општине планирамо, имајући у виду чињеницу да је са почетком освећења Храма Христовог Васкрсења, црквени живот у Подгорици добио на тежини; духовни живот је процветао и у граду који се развија и који сваким даном има све више становника, постаје све већа потреба за изградњом још понеког храма који би употпунио и олакшао тај црквени живот у граду.

Планирамо да у некој будућности тако нешто направимо – па би нам и у том случају Ваша подршка и благослов, ако Бог да, била од велике важности, да нам уљепшате, као што сте то овог пута и урадили. На крају, прије него што кренете, прилика је да Вам се захвалимо још једном на свим благословима које сте нам учињели, Вашим присуством којим сте нам увеличали овај наш догађај – на службама на којима сте онако божанствено служили, лијепим ријечима и бесједама којима сте нас поучили:

Посебно желим да се захвалим Митрополиту Нектарију који је моштима Светога Спиридона све нас благословио и тиме нам уљепшао ово наше богослужење и сабрање које смо уприличили.

Желим да нам поново дођете и својим благословом помогнете у свим нашим

настојањима – поздрављајући Вас најљепшим и најрадоснијим хришћанским поздравом, Христос Васкрсе! “

За успомену и молитвено сјећање на овај историјски дан, старешина цркве протојереј Мирчета Шљиванчанин ,заједно са дјецом, уручио је Патријарху српском г. Порфирију, акварел Храма Светог Ђорђа под Горицом.

Елза Бибић

Фото/видео: Дарко Радуновић и ТВ Храм

mitropolija.com